

Bertolt Brecht

Mutter Courage și copiii ei

O cronică de Război

În românește de Victor Scoradeț / Versiune scenică de VIF / Muzica de Paul Dessau adaptată de Tibor Cari
Patru songuri originale de Tibor Cari / Decorul și costumele: Adriana Grand / Direcția de scenă: VIF

PROLOG

PASTORUL Se cunoaște că a trecut prea mult timp fără război prin locurile astea. Și-atunci cum, mă-ntreb io, cum să mai aibă oamenii morală? Pacea, aia nu aduce decât lăncezeală și harababură, numai războiul naște rânduială. Pe timp de pace, omenirea crește până dă pe dinafară. O risipă și-o bătaie de joc (...). Fiecare halește ce vrea, o ditamai felia de brânză pe-o ditamai felia de pâine albă și pe urmă și una de slănină peste brânză. Câți oameni tineri și câți cai buni o fi având orașul ăsta, nimeni nu știe, nu i-a numărat nimeni până acum. Unde nu-i război, oamenii n-au nici nume! Numa' unde-i război se țin liste și registre ca lumea, numai acolo, încălțările sunt strânse-n baloți și grâul în saci, iar oamenii și animalele sunt numărate cum se cuvine, și asta tocmai fiindcă se știe: fără rânduială, nu se poate război! Cât adevăr!

La început, și războiul e mai greu de făcut: așa-i cu toate lucrurile bune. Abia mai încolo, când înflorește, începe el să prindă puteri; și atunci, pacea începe să-i sperie pe oameni la fel ca sfârșitul jocului pe barbugii, fiindcă atunci sunt nevoiți să-și facă socoteala și să vadă cât au pierdut. Numai că la-nceput, războiul e ăla care-i sperie. Fiindcă e ceva nou pentru ei.